



נועם זיידר

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק שכונת "רמות דוד" קרעמשניץ - קרית נט

פרשת מקץ תשפ"א • גליון ה'

דא"ח מכ"ק מרן ארמו"ד שליט"א

נועם זיידר

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד הקודש"ט ה"נועם ישראל" זיע"א

נועם ישראל

לבקשת הציבור מביאים את הדא"ח המלא מפרשת מקץ תשע"ח

"ויען יוסף ויאמר אל פרעה בלעדי אלוקים יענה את

שלום פרעה" (מא, טז)

פירש כ"ק אאמו"ר זיע"א הכ"מ דיוסף היה לו מדת ההשתוות, והכל היה שווה בעיניו בין לטב ובין למוטב, אם כן מה לו בכבוד מה לו בארמון המלוכה דהכל שווין בעיניו, וזהו "בלעדי" כלומר ביטול היש בתכלית הרי אני כמי שאינני, וכשהאדם בטל לגמרי להקב"ה מגיע למדת ההשתוות.

ונ"ל ע"ז הדרך ד'בלעדי' רומז על מדת השתוות, דהאיך מגיעים למדת ההשתוות על ידי אמונה, אמונה פירוש שהאדם מאמין שהכל נעשה מאתו יתברך שמו, 'אני מאמין כאמונה שלימה שהבורא יתברך שמו בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועשה ויעשה לכל המעשים', כלומר שהכל רק מאתו יתברך שמו והוא לבדו עשה ועשה ויעשה לכל המעשים, וגם אם האדם מתגבר על יצרו הוא רק מכיוון שהקב"ה עוזרו, כאו"ל (קידושין ל:) 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו לו היה יכול לו', אם הוא אמר נשמת וכולו ספוג בזיעה אומר כלבו מי כמוני צדיק וחסיד, על כגון דא אמר זקה"ק זיע"א 'א גוטער דאוונען איז א מתנה' (תפילה טובה שהתפלל האדם זהו מתנה), לכן לא יתגאה בגין זה, ואם ח"ו נכשל כבר אמר אליהו הנביא "ואתה הסבת את לבו אחרונית" (עין עבודה זרה ה: ברשי ד"ה לא עשו), וזהו שאמר יוסף הצדיק 'בלעדי' זה שעמדתי בניסיון דאשת פוטיפר לא גבה לבי ולא רמו עיני, דידוע ידעתי ד'אלוקים יענה' שהקב"ה שמרני מלחטוא, דאלמלא הקב"ה עוזרו לו היה יכול לו, ואילו היה הבורא יתברך שמו מסיר ממני השגחתו לרגע כמימרא הייתי נכשל ח"ו והכל הוא מרוב רחמיו וחסדיו עלי.

"ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חולם" (מא, א)

הנאולה תבוא ע"י צער הוא מלחמת גוג ומגוג

ויש לדקדק ב' דיוקים, הא' ד'ויהי' הרי לשון צער, וכי מהו הצער הלוא ע"י זה נושע יוסף הצדיק מכירא עמיקתא לאיגרא רמא והו"ל למיכתב 'ויהי' לשון שמחה, והב' מהו סיבת הדבר שכתב ה' כישועתו של יוסף דרך חלום דייקא הא הרבה דרכים למקום.

בפשטות י"ל דמידת הקב"ה כמה שהוא מכה בו הוא מרפא, וכיון שיוסף הצדיק נקלע למצבו העגום ע"י חלומותיו, אף ישועתו באה לו מן השמים ע"י חלום.

ונראה לי לומר דהפרשה כולה תרמוז לגאולה העתידה שתהיה במהרה בימינו, דיוסף היה מאחרוני השבטים ירמוז לעיקבתא דמשיחא וכשם שיוסף סבל צרות רבות ורעות כך בעיקבתא דמשיחא יתרכו צרות על שונאיהם של ישראל, וכאשר גילו לנו רבותינו הנביאים דשבועים אומות העולם ילחמו בישראל, ואז יחוס השם על ישראל עם קרובו ויגאלם גאולה שלימה.

וזהו ויהי לשון צער מקץ מלשון

ויהי מקץ שנתיים ימים. ירמוז שע"י מחשבתו של האדם יכול לפעול לטוב, 'ויהי' לשון צער, ד'יהודי שהוא ר"ו בעת צער צרה וצוקה, ירשוב רמיר 'מקץ' שכא לו כבר קץ לצרתו ויושע אזי 'שנתיים ימים' ישרתו ימיו וערתו לטובה, ויירפך מצרה לצרה, ומנע לענג, ויוושע כישועתו אמן

בעקבתא דמשיחא יהיה נסיונות כאמונה

או יאמר ויהי מקץ דבעיקבתא דמשיחא יתרכו מאד הנסיונות על בני ישראל, ויהיו ממש איום ונורא, ולזה אמר הכתוב ויהי לשון צער שבעת הזאת יהיו הנסיונות קשים, ויקשה מאד להישאר איתן כאמונה.

המשך בעמוד ב'

המשך בעמוד ב'

מלחמת גוג ומגוג יהיה ע"י וירוס

או **יאמר** עזה"ד דמקץ קאי על קץ הימים לפני התגלות מלך המשיח, ויהי לשון צער היינו שהעת הזאת תבוא ע"י צער רח"ל זהו מלחמת גוג ומגוג, וכי מה אתם מעלים בדעתכם, כשהקב"ה רוצה לערוך מלחמה אין לו צורך לא במטוסים ולא בטילים, לא ע"י האיראנים ולא ע"י אחרים, ופרעה חולם פרעה ירמוז להשכינה הקדושה, כדכתי' 'פרעה אהרן' מלשון פריעה והתגלות, חלום הלוא הוא דבר שאין בו ממשות כלל.

וזהו **ופרעה חולם**, שהקב"ה יביא דבר לעולם שהוא כעין חלום שאין בו ממשות ואין רואים אותו, למשל הקב"ה יכול להוריד וירוס קטן ולהפיצו בכל העולם וזה יהפוך וישבש את כל העולם כולו מסוף העולם ועד סופו, ע"י חלום, על אף כל הטכנולוגיה בימינו, והקב"ה יכלכל את כל אומות העולם ויהיו בכחינת 'היינו כחולמים', וכל מהותם יהיה חלומות שוא ולא יעזור להם שום דבר, ועי"ז תבוא הישועה.

וזהו אשר יקרה באחרית הימים, לא במלחמה, לא בכוח ולא במוח, לא ע"י האיראנים ולא ע"י הסודים וכו', אלא הקב"ה לכד ילחום את מלחמת גוג ומגוג, שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט, אלא רק דבר אחד הגנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולהיותם כרעב. נפשנו חיכתה לה' עזרנו ומגננו הוא גו', וע"י שישוכו ויתקרבו בני ישראל אל ה', ינצלו ויגאלו בגאולה השלימה.

ויהי מקץ שנתיים ימים ר"ת שמו י, זה היה כל מגמתו ובטחונו של יוסף הצדיק 'שמו יתברך', להיות דבוק בקב"ה ולשום בטחונו עליו, וכי יש לך מצב גרוע יותר מיוסף הצדיק, גולה בארץ ניכר, בלי אב ואם בלי אשה וילדים, אף לא משפחה או מכרים, לכדו ממש רק שונאים סככוהו, ועוד נתון בכור תחתיות ואין איש יודע מקום הימצאו, ואין אף אחד ממנה להוציאו, ואף כל זאת לא הרחרח אחר הקב"ה, ובטח בשמו ית' שיושיעו אפילו שלא נראה פתח לישועה.

וזה לא עפ"י דרך הטבע שאדם בשפל מצב כזה לא יאבד בטחונו בה', ולכן כשהקב"ה בא להושיעו, החיש ישועתו ע"י חלום, שזהו ג"כ ישועה שלא עפ"י דרך הטבע אלא באופן משונה, בכדי שיכירו וידעו כל יושבי תבל, שהקב"ה הוא שהושיע אותנו מצרתו והרים את מזלו.

כן בני ישראל יסמכו עצמם על השי"ת בלבד ולא על אף דבר אחר, כדכתיב 'אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו' וכתוב 'ארוד הגבר אשר יבטח באדם יזכו ג"כ להיוושע ולהיגאל ע"י דבר שהוא בכחינת חלום כנ"ל, כמו שהקב"ה רוצה להעשיר אדם יכול להעשירו ע"י ביצה של תרנגולת.

שהקב"ה ישמרנו ויצילנו, ושה' ישמור את כל עם ישראל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, ויסוד מכל עם ישראל את כל הצרות, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה אמן.



"ויאמר יהודה מה נאמר לאדוני מה נדבר ומה נצטדק האלוקים מצא את עוון עבדך הנני עבדים לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו" (מד, טז)

איתא בזוה"ק דהשכטים הק' נבהלו בהתודע יוסף אל אחיו באומרו להם אני יוסף וכו', אם כן עאכ"כ כמה נבהל אנו מפני הקב"ה בהתודעו אלינו לאחר מאה ועשרים שנה 'אני ה' אלוקיכם' עיי"ש.

ונראה לי לפרש על פי דברי הגמרא (תגינה ה:) דבי רבה בר שילא שמעיה לינוקא דהוה קא קרי, 'כי הגה יוצר החיים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו', אמר רב אפילו שיחה יתירה שכיך איש לאשתו מגידים לו לאדם בעת מיתה, כל מי שלומד את הגמרא הזאת חיל ורעדה תאחזו, (אמנם יש להרחיב הדיבור כזה ואכ"מ ועוד חזון למועד בע"ה) אין כוונת הגמרא לנבלות פה ח"ו שהחמירו בזה חז"ל מאוד, כאוז"ל (שפת ל:) בעוון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות, ובחורדי שונאי ישראל מתים יתום ואלמנות וכו', רח"ל עיי"ש, וגם אין הכוונה לדברים בטלים שאסורים מדינא (עיי' יומא יט: דלרבא עובר בעשה ולאבי עובר בלאו).

גדר דברים בטלים למדתי מהרה"ק מליובאוויטש זיע"א בסוד שיח עם הרה"ק ה'לב שמחה' מגור זיע"א, בענין הגזירה על החוק 'מיהו יהודי', לשיטת הרה"ק מליובאוויטש היה זה מהדברים העומדים ברומו של עולם, וכשיחתו עם ה'לב שמחה' ראה שדעתו נוגדת לדעתו, אמר לו 'תאמרו לי אם אתם סוברים כדעתי, דאם לא כן הרי שיחתנו בגדר דברים בטלים', לימוד גדול עד למאוד יש מעובדא זו, דאפי' דברים העומדים ברומו של עולם אם לא יצא מזה שום תועלת הרי זה בגדר דברים בטלים, (ע' שו"ע או"ח סימן רל"א) ואם הקב"ה יביא אותנו כמשפט על כל דיבור ודיבור הלוא נבוש ונכלם, ומה נענה ליום הדין ומה נענה ליום התוכחה.

וזהו **ויאמר יהודה** רומז ליהודי שאומר להקב"ה 'מה נאמר ומה נדבר' אם תביא אותי כמשפט על כל דיבור ואמירה, אזי 'ומה נצטדק' מי יצדק לפניך בדין, כאוז"ל (ערכין ז:) תניא ר' אליעזר הגדול אומר אלמלא הקב"ה בא בדין עם אברהם יצחק ויעקב אין יכולים לעמוד מפני התוכחה, 'אלהים' הוא שם דין, דאם תנהג כי בדין על אמירה ודיבור, אזי **מצא את עוון עבדך** בוודאי שתמצאני חייב, אבל מכל מקום **הנני עבדים לאדוני** ירמוז להקב"ה הנקרא ארון, **גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו** גבי"ע בגימטריא פ"ה גימטריא מיל"ה ירמוז למאמרם ז"ל ברית הלשון וברית המעור מכון זה כנגד זה, היינו דאפי' שבדברים בטלים אכן תמצאנו חייבים, אבל אנו שומרים את פינו מלחטוא, ואנו נשמרים בקדושה.

משב"ק הרה"ח
ר' אהרן פינצ'ובר זצ"ל

המזבח במקדש, לפעול
להאריך זמן החתימה עד
להדלקת ל"ו נרות הוא זאת
חנוכה.

והוסיף ע"ז זקה"ק ר'
אליעזר זאב זיע"א עה"פ "אל
ה' ויאיר לנו אסרו חג בעבותים
עד קרנות המזבח" (תהלים קד, כז)
וביאר "אל" רומז על חסד
ורחמים כמ"ש 'חסד אל כל
היום' (תהלים נב, ה) הקב"ה מתנהג
עמנו בחסד וברחמים עי"ז
שמאיר לנו, דהיינו שנותן לנו
זמן של 'ויאיר לנו' לנ"ו
נוטריקון ל"ו נרות היינו נרות
חנוכה, 'אסרו חג בעבותים' ה'
כרוב רחמים קושר את הימים
של חנוכה בעבותות של חסד
עם ימי החג, כך שזמן תשובה
מתארך מסוכות עד לחנוכה,
זהו נרמז כ'עד קרנות המזבח'
שכחנוכה נתקיימה חנוכה
המזבח.

ונראה לי להביא ראיה
דכתיב (בראשית יב, ט) "והיה
ברכה" פירש"י 'בך חותמים
ולא בהם', כ"ך אפשר לכתוב
גם ככ"ה כדכתיב (שמות ז, כט)
"וככה וכעמך וככל עבדיך",
זהו ככ"ה חותמים, היינו
כחנוכה שהוא חנו כ"ה אז
חותמים.

"ויעקב נסע סכתה ויבן לו
בית" (לג, יז)

פ"י זקה"ק ר' מאיר
מקדעטשניף זיע"א, עפ"י ד'
הגמרא (ר"ה טז) א"ר כרוספדאי
א"ר יוחנן שלשה ספרים
נפתחין בר"ה, א' של רשעים
גמורים וא' של צדיקים גמורים
וא' של בינונים וכו' בינונים
תלוין ועומדים מר"ה ועד
יוה"כ, זכו נכתבים לחיים לא
זכו נכתבין וכו', ע"כ.

אולם יעקב אבינו ביקש
שיסיעו את יום הוצאת
הפתקאות מיוה"ק לסוכות,
וזהו 'ויעקב נסע סכתה' דביקש
להאריך את זמן התשובה
והכפרה הניתנת לכינונים עד
סוכות, וכן אי' בזוה"ק (פר' צו ח"ג,
ל"א) שזמן הוצאת הפתקאות
הוא כהושנעא רבא.

כרם יעקב אבינו לא הסתפק
בנסיעה זו עד לסוכות וביקש
יחור, בכדי להשאיר פתח
לאלו שעדיין מתמהמהים, וזהו
'ויבן' היינו שאח"כ הבין
שצריך זמן טובא, לכן 'לו בית'
'ל"ו' רומז על ל"ו נרות חנוכה,
'בית' רומז על מזמור שיר
חנוכה הבית שאומרים
כחנוכה, כי אז התקיימה חנוכה

שעה ארוכה בטוב טעם עם
הרבה דינים מפרשים ראשונים
ואחרונים ואליבא דהילכתא,
אח"כ בליל שבת קודש בעת
עריכת שוה"ט כשהרבי חילק
את הפירות לקח תפוח בידו
והושיט לי לקבל התפוח, אני
ניגש לדבי והרבי נותנו בידי
ובחיוך אומר 'טעם עצו ופריו
שווים', כשלדבי לא היה שום
אפשרות לשמוע עד למעלה
בביתו נאו"ק את לימודינו.

תשעה ירחי לידה

היה פעם בערב הרבי היה
באמצע קבלת קהל, ואני עליתי
לבית הרבי לקבל מהרבנית את
ארוחת הערב, לפתע מצלצל
הטלפון בבית, הרבנית מרימה
את הטלפון על הקו מבקש
מישהו שיבשרו לדבי שברגע זה
נולד לו בן למזל"ט, כששמעתי
את שמו אמרתי מיד לדבנית
'פונקט ניין חדשים' בדיוק
תשעה חדשים מאז שרשמתי
את שמו על קוויטל כשבא לדבי
להזכיר עצמו להיפקד בזש"ק.

(תשו"ח למשב"ק הרה"ח ר' אהרן הרבסט
ה"ו על העובדות ששמעו מכלי ראשון)

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' משה אהרן
בן ר' אריה לייב ז"ל
פינצ'ובר
נלב"ע
כ"ט כסליו גר ה' דחנוכה תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

סיפור מעניין היה בואו של ר'
אהרן לקרית גת, ר' אהרן היה דר
בערך והגיע פעם עם ר' יצחק
פרקש ע"ה מערד לקרית גת
והתפללו מנחה ביום חול בבית
מדרשו הישן באלישע, ובאותו
תקופה חיפש רבינו 'קוויטל'
שרייבער' חדש, ומיד בראות
רבינו את ר' אהרן שאלו 'אתה
יכול לכתוב', ר' אהרן השיב
בהן, אמר לו רבינו אז אתה יכול
להישאר כאן לכתוב קוויטלעך,
וד' אהרן אז בשנות ה-50 לחייו,
ומני אז נקשר ר' אהרן אל רבינו
בעבותות האהבה ולא מש מתוך
האוהל ורשם הקוויטלעך
ושימש בקודש עשרות שנים.

ידוע שרבינו זיע"א התבטא כמה
פעמים 'ווען ר' אהרן שרייבט א
קוויטל איז שוין א האלבע
ישועה' (כשר' אהרן רושם
קוויטל זה כבר חצי ישועה).

לד' אהרן היה תכריך כתבים
גדול מעובדות שזכה לראות
בגדולותו של רבינו ובעז"ה אולי
נוכל למצאו, ואמרנו לעלות קצת
מזכרונות החסידים עובדות
שדלו מפיו של ר' אהרן, ותהא
הדברים לעילוי נשמתו.

טעם עצו ופריו שווים

ערש"ק אחד ישבתי בבית
המדרש (באלישע) ולמדתי
בחברותא עם ר' מגדל פייג ע"ה
ועסקנו יחד בגמרא בסוגיית
'טעם עצו ופריו שווים' למדנו

הרה"ק משינאווא זיע"א

• ו' טבת תרנ"ט •

תולדותיו: הרה"ק ר' יחזקאל שרגא הלברשטאם המכונה בפי כל 'שינאווא'ע רב', נולד בכ' שבט תקע"ה בעיירה טרונגרוך שבפולין, כבן בכור לאביו הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זיע"א, בהיותו בן ט"ו שנים נישא לביתו של ר' אריה לייב ליפשיץ בעל 'אריה דבי עילאי', ועבר לגור ליד חותן חמיו הרה"ק ה'ישמח משה' זיע"א באיחל שבהונגריה, וכן למד אצל הרה"ק ה'יטב לב' זיע"א, והרה"ק ר' צבי הירש מרימנוב והשר שלום מבעלזא זיע"א, כיהן כרב ברוזניק ובשנת תר"ח מונה לדב ברוזנול, לאחמ"כ שימש כרב בשינאווא ובסטרופקוב, ולאחר פטירת אביו היה תקופה בצאנז, ואח"כ חזר לשינאווא ושם כיהן כאדמו"ר ורבה של שינאווא, בשנת תרכ"ט ביקר בארץ ישראל ושהה בצפת ובירושלים, בצפת ייסד בית כנסת ומקוה שקיים עד היום כביהכ"ס צאנז, ובשנת תרל"א חזר לנאליצ'א, נפטר בו' טבת תרנ"ט, ומנוחתו כבוד בשינאווא.



ראזוואדאווער, שהיה לו פעם משפט ביום שני של שבועות, בניו הזכירוהו אצל הרה"ק משינאווא, הרה"ק ציוה שר' יחיאל מאיר יבוא לשינאווא ליר"ט שבועות, ר' יחיאל מאיר שאל את רבו והסכים שיסע לשינאווא ליר"ט, בהיותו בנכר ליר"ט היה לר' יחיאל מאיר הלישות הדעת, ורק ביר"ט שני של שבועות בטיש קרא הרה"ק משינאווא לר' יחיאל מאיר ונתן לו שריים את הראש של הדג, באומרו "נעם א קאפ וויל דו דארפסט דאך האבן א קאפ", [תיקח ראש של דג כי אתה הדי צריך ראש], ר' יחיאל מאיר בכלל לא הבין את דברי הרה"ק, באסרו חג באו בניו של ר' יחיאל מאיר לשינאווא וסיפרו שאתמול היה צריך להתקיים המשפט, והתובע שהיה בדרך למשפט רכב על סוס, ופתאום באמצע הדרך הסוס התחיל להשתולל והתחיל לקפוץ ולבעוט, עד אשר מת התובע, ר' יחיאל מאיר בשמעו את זאת רק אז הבין את דברי הרה"ק משינאווא כשנתן לו את השיריים.

בשינאווא, ושמעו יצא בעולם ובמשך הזמן לא ראינו איש את אחיו רק בהגיע האסיפה בלבוב בהתיסדות הח"ק דמחזיקי הדת, ובא שם גם הרה"ק משינאווא ללבוב, והלכתי לבקרו בחיכלו, וכאשר באתי לפניו אמרתי לו כבודו בטח יכירנו אנכי בן הגה"ק ה'חתם סופר' והרב ברכנו קודם חתונתי, ואמר לו הרה"ק הנה כבודו הזכיר לי שברכתיו ואנכי הזכירתי את הפשעטיל שאמר, וחזר לפני כל הפשעטיל שאמרתי לו אז.

הגה"ק המהרי"צ דושינסקי זצ"ל גאב"ד ירושלים היה פעם אצל השינאווא'ע רב, וכשראה אותו בידו ידיו רצון שהקב"ה יעזור שידבו ימך וימי ילדיך על הארץ שאנו נשבעים בה', סגנון הברכה נראה מעניין, ראשית מכיון שלא הרב דושינסקי לא היו ילדים באותה תקופה, ושנית משום שהוא גר בהונגריה ולא בארץ ישראל, שנים לאחמ"כ התקיימה ברכת הרב כאשר קיבלו את המהרי"צ כגאב"ד ירושלים, ושם נולד לו בנו הגה"צ ר' ישראל משה זצ"ל שבאמת האריך ימים,

היה יהודי חסיד ר' יחיאל מאיר מראזוואדאווא, ממקורבי ר' משה

ל'הרה"ק משינאווא, אמר לו הרה"ק שמעון אספר לך מעשה על הרה"ק משינאווא שתדע רב גדלו ותפארתו, וסיפר לו שקודם חתונתו שלחו אביו ל'הרה"ק ה'ישמח משה' לקבל ברכה, וכמוכן שהכנתי פשעטיל לומר לה'ישמח משה', וכאשר אמרתי לו שרצוני לומר לו פשעטיל אמר לי הפשעטיל תאמר לחותן בתי הרב ר' יחזקאל, אנכי כלל לא ידעתי מי הוא ולא שמעתי את שמעו, ויאהז הרה"ק ה'ישמח משה' את ידי והלך עמי אל בית אחד באותו חצר ונכנסנו אל החדר של הרה"ק משינאווא, וראיתיו כי הוא אברך צעיד מאוד, ואמרתי לפניו הפשעטיל, ואח"כ אמר הרה"ק ה'ישמח משה' ל'הרה"ק משינאווא 'בני הנה אבקש אותך דבר אל תשיב פני', ויאמר לו הרה"ק ה'ישמח משה' הנה האברך הזה הוא בן הגאון ה'חתם סופר' ושילחו אביו אילי לברכו קודם חתונתו, וכל רצוני כי גם אתה תברך אותו, והכריח ה'ישמח משה' את הרה"ק משינאווא לברכו, ומספר הגה"צ מו"ה ר' שמעון זצ"ל שעברו ימים רבים ואנכי נימנתי לאברך קראקא והרב ר' יחזקאל נעשה אב"ד

מסופר שחתנו ה'אריה דבי עילאי' מאוד אהז מחתנו, וסיפר כי תכף אחר החתונה פעם אחת בליל ש"ק כאשר הלך לשכב במיטתו באישון לילה ואפילו, בלי ראות תחב את רגלו במזרק מים ונתחלחלו האנפליאות שעל רגלו ולא רצה לפשוט אותם לכל יבוא לידי סחיטה ח"ו, וגם ירא לישון עמדם כי ע"י שידחוק את רגלו על הכר יבוא ג"כ לידי סחיטה, והחזיק בן את רגלו תלוי באויר חוץ למיטה כל הלילה, כן ג"כ חותנו זקינו הגה"ק בעל ה'ישמח משה' זיע"א גם אהז ממנו מאוד, כי הוא אכל מזונת על שולחנו, וסיפר הגה"צ מו"ה שמעון סופר זצ"ל אבר"ק קראקא שקודם חתונתו שלח אותו אביו ה'חתם סופר' זצ"ל אל הגה"ק ה'ישמח משה' זיע"א לקבל ממנו ברכתו לחתונה, וכאשר יצא מה'ישמח משה' אמר לו שמע נא לעצתי ולך לבעל נכדתי הרה"ק יחזקאל וקבל ממנו ברכה כי איש צדיק הוא וברכתו לא תשוב ריקם.

אחר זמן הגיע פעם אל הגה"צ מוה"ר שמעון סופר אבר"ק קראקא יהודי אחד, ושאלו לאיזה רבי הוא נוסע ואמר לו

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

<p>לעילוי נשמת ידידינו הרה"ק ר' מרדכי צבי בן ר' יעקב ז"ל נלב"ע ג' טבת תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י בני ידידינו הנכבד והגעלה הרה"ק ר' מאיר ארליך הי"ו</p>	<p>נדבת ידידינו הנכבד והגעלה הרה"ק מאיר גרינוואלד הי"ו להצלחה וברכה בכל העניינים לטובה, וסייעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות</p>	<p>נדבת ידידינו הנכבד והגעלה הרה"ק ישראל דב בלעדי הי"ו לדגל הולדת נכדו למזל"ט יה"ד שירוהו מכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה, עם רוב שפע ברוחניות ובגשמיות</p>	<p>ברכת מזל טוב שלוחה לידידינו הנכבדים הרה"ק מאיר שלמה בלעדי הי"ו ולאביו הרה"ק ישראל דב בלעדי הי"ו ולחוקינו הרה"ק יוסף בלעדי הי"ו ולחמיו הרה"ק ברוך יהושע קורנבלוי הי"ו לדגל הולדת הבן / הנכד / דגן למזל"ט יה"ד שיכח לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, וידו מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה</p>	<p>לזכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, עושר ואושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן  זמנים לשב"ק אופק קריית גת חולקת נרות: 4:20 יצאת השבת: 5:20 זמן ר"ת: 5:53</p>
--	--	---	--	--